

14/2 21/6

ג'נתקב אֲכָרְבֵּן זַיִד

היום אנחנו יבואים להפרד מטך, יעקב. לא קל לחזור על הדרכך הדעת,
בקביה העלמיין לעויתים בה קרובות, אבל נראה כי זו דרכו של המולם –
עת להוולד ועת להפרד.

סאטמוול במערב אף לומד את קוורותיך יעקב, הלא מה שאנו יודעים
על עצמנו הוא פחוט מאשר נדמה לנו ...

גולצת בשנת 1919 בפייר שנקראה עד ברסלאו, היום וורוצלב, למשפחה
שעסקה במסחר. כשהייתה בגיל עשר נפרד הוריך ועוול גידול שני הבנים
נפל על כתפי אמך – היידה בהם. המשפחה הייתה משפחה ציונית אתה –
כבר בגיל 19 יצאת לנבוד, תחילה כבן בבית הקברות. בשנת 1939 עזבת
את הבית והצליחה להגיעה להולנד, שם הצטרפה לקבוצה צעירים שעלו ארץ
באונייה בלתי ליגאלית. ירדתם בחוף ספרינס והגעתם עם אותה קבוצה צעירים
לקיבוץ נון, בלבד עם אחיך הצעיר.
כעבור זמן קצר הגיעו אמך באותו הדרך והצטרף לכפר-גלעדי.
%;">מצbatch את נון והצטרף אליה.

במאי 1944 התגייסת למושמר-החורים וכעבור בחצי שנה, עם פירודוק
היחידה, עברה לפולוגה ג' של הפלמ"ח באשdot-יעקב.
במסגרת זו השתתפה בפיתוח הרכבות בסוף 1945 ובפיתוח גשר אל-חמה
ב"לייל-הגשרים".

כמנויים בפלמ"ח עוד משנת 1941, אני ذוכר אותו הישב מאז.
בשנת 1946 שוחררת לזרבה של הפלמ"ח וחזרת לכפר-גלעדי. עם פרוץ
מלחמת העצמאות התגייסה לגדוד השישי, ליחידת מלוחמי השירות,
שנקראה "הפורטניים". גם משם אני ذוכר אותו היטב, בהיותי קצין –
תחבורה של יחידה הונל-אביב, המכונה "זהבי".
"הפורטניים" פורקנו עקב אבדות גדול מאד ובנטאים, לאחר מטבח
"ນחשון", הוקמה חטיבת "הרآل", שם שירתת עד השחרור.

תמה המלחמה, חזרת לכפר-גלעדי לשובתך כטראקטוריסט, אותה ששיית
במשך 27 שנים – בכפר-גלעדי ובמטוין-צבי.

המשך
ו.ז. 15/2

אלינו, למשין-צבי, הגיע לאחר גירושיך מאשתך הרשונה, וכיושןיך לאורה יחד עם אמך וטם בניך ניר ואלדד – בשנת 1959. גם כן, כמו בקיבוץ הקודס, הבודה מוד פאנלע לעבוד במפעל – סקופום.

בכל אותו הזמן מתנברינה ביסודות בידיעת הארץ; למדת, השתתפה בקורסים וטיולות בארץ לאורה ולרוחבה.

מסכת חיים ארוכה ויפה הייתה לך. אורה, בת דוגמת הנאמנה, הייתה לצידך כל שוכלה, עד אשר הכרירה אותה מחלמה.

שני בניך, ניר ואלדד, כלותך, נכדים ונכבדיך, היו תמיד סביבך. כל הקהיל המלאוה אותך היה בדרכך האחזרונה טבכה אבל חסר וחזרץ מאין כמותו ואריש משפחה לטופת.

יהי זכרך ברוך

יהודית גולן

